

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/91/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201618
Dátum vydania rozhodnutia:	23.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1012201618.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Kataríny Benczovej v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie Vlč, IČO: 31 303 862, so sídlom Tulčák č. 26, právne zastúpený JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúra č. 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľ. Štúra 1, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 5911/2012-1.10 (25/2012-rozkl.) zo dňa 27. júna 2012, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 207/2012-83 zo dňa 07. augusta 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 207/2012-83 zo dňa 07. augusta 2014 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 5911/2012-1.10 (25/2012-rozkl.) zo dňa 27.06.2012 a nepriznal mu náhradu trov konania. Predmetným rozhodnutím žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. 2295/2012-2.2 zo dňa 28.03.2012, ktorým

A/ bol vydaný súhlas podľa § 14 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 13 ods. 2 písm. c/ a § 6 ods. 4 zákona č. 543/2002 Z. z. na výstavbu lesnej cesty Štofeková 2, ktorá vedie cez JPRL č. 87 a 10, 87b (KN-C 10305, 10306, 10307, 10308, 10321) na LC Javorinka v Národnom parku Nízke Tatry a na výstavbu lesnej cesty Dlhý grúň, ktorá vedie cez JPRL č. 143, 144, 145a, 145b, 146b20 (KN-C 10330, 10331, 13040) na LC Javorinka v Národnom parku Nízke Tatry a na zmenu stavu mokrade v súvislosti s výstavbou týchto lesných ciest.

B/ nebol vydaný súhlas podľa § 14 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 13 ods. 2 písm. c/ a § 6 ods. 4 zákona č. 543/2002 Z. z. na výstavbu lesnej cesty Štrofeková 1, ktorá vedie cez JPRL č. 84, 85, 87 a 10, lesnej cesty Vápenná vedúcej cez JPRL č. 96c, 98, lesnej cesty Baba vedúcej cez JPRL č. 114 10, 114 20, 115, 116, 117 11, 117 12, , lesnej cesty Kolesová, vedúcej cez JPRL 99 01, 101 01, 101 02, 102 11, 102 12, 102 20, 103, 104, 105, na LHC Javorinka v Národnom parku Nízke Tatry a na zmenu stavu mokrade v súvislosti s výstavbou týchto lesných ciest.

C/ nebola povolená výnimka zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 543/2002 Z. z. v súvislosti s výstavbou vyššie uvedených lesných ciest.

Rozhodnutie žalovaného bolo vydané v odvolacom konaní začatom na základe odvolania žalobcu zo dňa 17.04.2012, ktorým napádal iba časť rozhodnutia uvedenú pod bodom A/.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že odôvodnenie rozhodnutia žalovaného poskytuje dostatočný základ na jeho vecné preskúmanie. Žalovaný správny orgán sa vo svojom rozhodnutí opiera o odborné stanoviská KÚŽP a ŠOP SR Správa NZ Nízke Tatry, v ktorých dostatočne posúdili možnosť výstavby navrhovaných lesných ciest a boli určené územia, v ktorých výstavba nepredstavuje riziko pre tam nachádzajúce sa biotopy európskeho alebo národného významu. V rozhodnutí žalovaného sú podrobne uvedené dôvody, pre ktoré bolo v časti vyhovené a v časti nevyhovené žiadosti podanej Lesmi SR, OZ Liptovský Hrádok zo dňa 29.03.2011 na vydanie súhlasu na výstavbu predmetných lesných ciest a nebola povolená výnimka zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 a 2 zákona o ochrane prírody a krajiny. Preskúmané rozhodnutie vychádza najmä z dvoch stanovísk a to ŠOP SR, Správa NP Nízke Tatry, zhodne označených č. NAPANT/1388/2011 zo dňa 21.11.2011, týkajúce sa všetkých do úvahy prichádzajúcich lesných ciest, v konaní boli podrobne zohľadnené dopady výstavby lesných ciest Štrofekova 1 a Štrofekova 2, Vápenná, Baba, Kolesová a Dlhý grúň na jednotlivé biotopy európskeho národného významu na území Národného parku Nízke Tatry a na chránené druhy nachádzajúce sa v lokalitách plánovanej výstavby. Žalovaný v uvedenej veci rozhodol so zohľadnením záujmov ochrany prírody na dotknutom území národného parku, ktorého súčasťou je aj lokalita chráneného vtáčieho územia Nízke Tatry a územie európskeho významu Kráľovohoľské Tatry. Ministerstvo povolilo výstavbu lesných ciest a zmenu stavby mokrade len na úsekoch, na ktorých bol jednoznačne vylúčený negatívny vplyv výstavby lesných ciest na biotopy európskeho a národného významu a na chránené druhy a neudelilo súhlas na výstavbu lesných ciest na ostatných dotknutých JPRL na území Národného parku Nízke Tatry.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil na náhradu trov konania.

Namietol, že skutočnosti, ku ktorým správny orgán dospel na základe voľnej úvahy, treba v rozhodnutí dostatočne odôvodniť, aby bolo zrejmé, čo bolo podkladom rozhodnutia, ako sa vyhodnotili vykonané dôkazy, ako aj hodnotenie týchto dôkazov. Žalobca však na rozdiel od súdu prvého stupňa nepovažuje napadnuté administratívne rozhodnutia za dostatočne odôvodnené. Žalovaný vo svojom rozhodnutí len zrekapituloval priebeh konania a uviedol, že „ministerstvo povolilo výstavbu lesných ciest a zmenu stavu mokrade len na úsekoch, na ktorých bol jednoznačne vylúčený negatívny vplyv výstavby lesných ciest“. Žalobca už v priebehu správneho konania poukazoval na negatívne dôsledky výstavby lesnej cesty, s ktorými sa správne orgány nijako nevysporiadali a nijakým spôsobom nedali do súvislosti cieľ a zmysel zákona o ochrane prírody so záujmom na výstavbe lesnej cesty. Súd prvého stupňa sa nijakým spôsobom nevysporiadal s námietkou žalobcu o tom, že napadnuté rozhodnutia neobsahujú vo vzťahu k udeleniu súhlasu to „akými úvahami bol správny orgán vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití správnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a s námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia“. Prvostupňový súd sa obmedzil len na konštatovanie, že napadnuté rozhodnutia sú vecne správne, pričom k takémuto konštatovaniu dospel bez toho, aby zohľadnil ním samotným citovaný podklad rozhodnutia (stanovisko KÚŽP Žilina zo dňa 07.12.2011), ktorý konštatoval, že vzhľadom na navrhovanú rozsiahlu sieť lesných ciest je potrebné posúdiť dopady takéhoto projektu i ako celku na sústavu chránených území, keďže kumulatívne vplyvy týchto projektov sú z hľadiska ochrany prírody

významné pre dané územie. Považuje za nevysvetliteľné, že jedna a tá istá rozsiahla sieť lesných ciest má v jednom stanovisku KÚŽP Žilina významný vplyv na sústavu chránených území a v inom vyjadrení toho istého orgánu vydaného deň pred tým, je skutočnosť, že ďalšie lesné cesty sú súčasťou rozsiahlej siete lesných ciest ako aj otázka kumulatívneho dopadu mimo zreteľa toho istého orgánu ochrany prírody.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdiť. Uviedol, že odôvodnenia prvostupňového ako aj druhostupňového rozhodnutia vychádzajú z presne a úplne zisteného skutkového stavu, na ktorý správne orgány správne aplikovali príslušné hmotnoprávne predpisy. Rozhodnutie prvostupňového ako aj druhostupňového správneho orgánu obsahujú všetky náležitosti v zmysle ustanovenia § 47 Správneho poriadku. V rozhodnutí žalovaného č. 5911/2012-1.10 (25/2012-rozklad) zo dňa 27.06.2012, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie MŽP SR č. 2295/2012-2.2 zo dňa 28.03.2012, žalovaný podrobne uviedol dôvody, pre ktoré bol vydaný a nevydaný súhlas na výstavbu vyššie špecifikovaných lesných ciest a nebola povolená výnimka zo zákazov ustanovených v ust. § 35 ods. 1 a 2 zákona o ochrane prírody a krajiny. K námietke neoboznámenia správnej úvahy uviedol, že v prípade odôvodnenia rozhodnutí vydaných v správnom konaní, ktoré sú dostatočne podrobné a zodpovedajúce zákonným požiadavkám ust. § 47 ods. 3 správneho poriadku, dôvody, ktoré viedli k rozhodnutiu o povolení výnimky, nie je potrebné v odvodnení rozsudku súdu prvého stupňa opakovať (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/95/2007). Krajský súd na str. 6 a 7 rozsudku podrobne uviedol, z akých podkladov vychádzal prvostupňový a druhostupňový správny orgán pri rozhodovaní.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP, odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že na základe žiadosti žiadateľa - štátneho podniku Lesy SR zo dňa 29.03.2011, Ministerstvo životného prostredia SR, ako prvostupňový správny orgán, rozhodnutím č. 2295/2012-2.2 zo dňa 28.03.2012 vydalo súhlas podľa § 14 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 13 ods. 2 písm. c/ a § 6 ods. 4 zákona č. 543/2002 Z. z. na výstavbu lesnej cesty Štrofeková 2, ktorá vedie cez JPRL č. 87 a 10, 87b (KN-C 10305, 10306, 10307, 10308, 10321) na LC Javorinka v Národnom parku Nízke Tatry a na výstavbu lesnej cesty Dlhý grúň, ktorá vedie cez JPRL č. 143, 144, 145a, 145b, 146b20 (KN-C 10330, 10331, 13040) na LC Javorinka v Národnom parku Nízke Tatry a na zmenu stavu mokrade v súvislosti s výstavbou týchto lesných ciest. Zvyšnej časti žiadosti nebolo vyhovené.

V predmetnej žiadosti išlo o budovanie lesných ciest Štrofeková 1, Štrofeková 2, Vápenná, Baba, Kolesová a Dlhý grúň. Budovanie lesných ciest bolo odôvodnené potrebou zabezpečiť ochranu lesa pred požiarom - v rámci lesných oblastí a podoblastí podľa stupňa ohrozenia požiarom sú tieto lokality zaradené do kategórie A - Lesy s vysokým stupňom ohrozenia požiarom. Zároveň majú lesné cesty slúžiť na spracovanie podkôrníkovej kalamitnej hmoty a následnú revitalizáciu lesa.

Do správneho konania vstúpili ako ďalší účastníci žalobca, Slovenská ornitologická spoločnosť/BirdLife

Slovensko a FSC Slovensko. V rámci správneho konania boli zaslané odborné stanoviská Štátnej ochrany prírody SR, Správa Národného parku Nízke Tatry č. NAPANT/1388/2011 zo dňa 21.11.2011 a č. NAPANT/172/2012 zo dňa 09.02.2012, odborné stanoviská Krajského úradu životného prostredia v Žiline č. 2011/00515-13/Dur zo dňa 07.12.2011 a č. 2011/00515-14/Dur zo dňa 06.12.2011. Taktiež boli v rámci správneho konania zaslané aj vyjadrenia účastníkov konania - Slovenská ornitologická spoločnosť/BirdLife Slovensko, FSC Slovensko a Lesoochrannárske zoskupenie VLK. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že s predmetnými odbornými stanoviskami ŠOP SR, Krajského úradu životného prostredia v Žiline a žiadosťou o povolenie výnimky boli účastníci konania oboznámení (list Ministerstva životného prostredia SR č. 2295/2012-2.2 zo dňa 17.01.2012).

Podľa § 247 O.s.p.

(1) Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

(2) Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny, ochranou prírody a krajiny sa podľa tohto zákona rozumie starostlivosť štátu, právnických osôb a fyzických osôb o voľne rastúce rastliny, voľne žijúce živočíchy a ich spoločenstvá, prírodné biotopy, ekosystémy, nerasty, skameneliny, geologické a geomorfologické útvary, ako aj starostlivosť o vzhľad a využívanie krajiny. Ochrana prírody a krajiny sa realizuje najmä obmedzovaním a usmerňovaním zásahov do prírody a krajiny, podporou a spoluprácou s vlastníkmi a užívateľmi pozemkov, ako aj spoluprácou s orgánmi verejnej správy.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z. z. ak orgán ochrany prírody a krajiny vo vyjadrení podľa § 9 ods. 1 upozorní, že činnosťou, ku ktorej sa dáva vyjadrenie, môže dôjsť k poškodeniu alebo zničeniu biotopu európskeho významu alebo biotopu národného významu, je na uskutočnenie tejto činnosti potrebný súhlas orgánu ochrany prírody. Súhlas obsahuje aj

- a) identifikáciu biotopu európskeho významu a biotopu národného významu,
- b) popis jeho stavu,
- c) mapové vymedzenie hranice biotopu,
- d) vymedzenie pozemkov, ak svojím umiestnením a využitím súvisia s realizáciou súboru opatrení potrebných na zachovanie alebo obnovu priaznivého stavu biotopu,
- e) určenie relatívnej plochy biotopu európskeho významu k výmere toho istého biotopu v rámci príslušného biogeografického regiónu na území Slovenskej republiky.

Podľa § 13 ods. 2 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z. na území, na ktorom platí druhý stupeň ochrany, sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody na výstavbu lesných ciest a zväžnic.

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Predmetom preskúvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým bolo potvrdené prvostupňové administratívne rozhodnutie, ktorým sa vydal súhlas podľa § 14 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 13 ods. 2 písm. c/ a § 6 ods. 4 zákona č. 543/2002 Z. z. na výstavbu lesnej cesty Štofeková 2, ktorá vedie cez JPRL č. 87 a 10, 87b (KN-C 10305, 10306, 10307, 10308, 10321) na LC Javorinka v Národnom parku Nízke Tatry a na výstavbu lesnej cesty Dlhý grúň, ktorá vedie cez JPRL č. 143, 144, 145a, 145b, 146b20 (KN-C 10330, 10331, 13040) na LC Javorinka v Národnom parku Nízke Tatry a na zmenu stavu mokrade v súvislosti s výstavbou týchto lesných ciest. Odvolacie konanie bolo vedené v situácii, keď odvolacie dôvody spochybňovali zákonnosť iba jednej z troch častí výroku napadnutého rozhodnutia. Krajský súd v napadnutom rozsudku nepovažoval za preukázané žalobné dôvody, spochybňujúce správnosť právneho posúdenia a nedostačujúce zistenie skutkového stavu a nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, preto žalobu zamietol.

V odvolaní proti prvostupňovému rozsudku žalobca opakovane namietal nedostatočné odôvodnenie administratívnych rozhodnutí, vydaných v predmetnom správnom konaní a rovnako namietal nelogickosť toho, že v rámci posudzovania prípustnosti povoľovania dvoch lesných ciest v rámci jednej siete lesných ciest má jedna a tá istá rozsiahla sieť lesných ciest má v jednom stanovisku KÚŽP v Žiline významný vplyv na sústavu chránených území a v inom vyjadrení toho istého orgánu, vydaného deň pred tým, skutočnosť, že ďalšie lesné cesty sú súčasťou rozsiahlej siete lesných ciest a otázka kumulatívneho dopadu stratili zo zreteľa jedného a toho istého orgánu ochrany prírody.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S rozsudkom krajského súdu sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že tak prvostupňový, ako aj druhostupňový správny orgán vo svojich rozhodnutiach uviedli, z akých podkladov pri rozhodovaní vychádzali, (žiadosť žiadateľa zo dňa 29.03.2011, odborné stanoviská Štátnej ochrany prírody SR, Správa Národného parku Nízke Tatry č. NAPANT/1388/2011 zo dňa 21.11.2011 a č. NAPANT/172/2012 zo dňa 09.02.2012, odborné stanoviská Krajského úradu životného prostredia v Žiline č. 2011/00515-13/Dur zo dňa 07.12.2011 a č. 2011/00515-14/Dur zo dňa 06.12.2011), zohľadnili aj vyjadrenia žalobcu a ďalších účastníkov konania. Právne vyhodnotenie priebehu konania a myšlienkový postup sú uvedené v rozhodnutiach oboch stupňov, pričom obe obsahujú náležitosti vyžadované ust. § 47 Správneho poriadku.

Je v súlade s ustálenou judikatúrou, že v prípadoch ak odôvodnenia rozhodnutí, vydaných v správnom konaní sú dostatočne podrobné, zodpovedajúce zákonným požiadavkám ust. § 47 ods. 3 správneho poriadku, nie je potrebné v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa opakovať dôvody, ktoré viedli k rozhodnutiu, v danom prípade o povolení výnimky (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 2Sžo/95/2007). Aj

podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, týkajúcej sa požiadaviek riadneho odôvodnenia rozsudku súdu, na ktorú žalobca poukazuje v odvolaní, súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky otázky, nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Preto odôvodnenie súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Vzhľadom na osobitosti súdneho preskúmavacieho konania, upraveného v piatej časti OSP je postačujúce stručné uvedenie dôvodov so záverom, že postup žalovaného správneho orgánu bol zákonný a napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, čím sa krajský súd stotožnil s vecnými dôvodmi žalovaného správneho orgánu, uvedenými v odôvodneniach rozhodnutí oboch stupňov v danej veci, ktoré ho viedli k rozhodnutiu o povolení výnimky a vydaní súhlasu.

K námietke žalobcu, ohľadne odlišného vyhodnotenia významu toho, že sústava lesných ciest je súčasťou sústavy chránených území (odborné stanoviská KÚ ŽP v Žiline k navrhovanej výstavbe lesnej cesty „Štrofeková 2“ a „Dlhý grúň“, zo dňa 06.12.2011, k navrhovanej výstavbe lesnej cesty „Štrofeková 1“, „Vápenná“, „Baba“ a „Kolesová“ zo dňa 07.12.2011) najvyšší súd uvádza, že predmetné stanoviská boli vydané príslušným orgánom štátnej správy ochrany prírody a krajiny v rámci jeho kompetencie, konajúci správny orgán pri svojom rozhodovaní v prejednávannej veci akceptoval a zohľadnil obsah predmetného stanoviska zo dňa 06.12.2011, konštatujúceho že zmena - výstavba lesnej cesty v tomto rozsahu nebude mať významný vplyv na chránené územia sústavy NATURA 2000. Nie je možné ani dôvodné spochybňovať závery a stanoviská len s ohľadom na odlišný záver ohľadne vyhodnotenia vplyvu lesných ciest na susediacich územiach.

Z administratívnych rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov jednoznačne vyplýva, že v konaní o povolení výnimky boli zhodnotené všetky relevantné skutočnosti, podané vyjadrenia a stanoviská, boli zachované všetky práva účastníkov konania. Pri rozhodovaní boli zohľadnené konkrétne špecifiká daného územia, ako aj možné vplyvy výstavby na biotopy a okolie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil (§ 250ja ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 219 ods. 1, 2, O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že žalobcovi pre procesný neúspech ich náhradu nepriznal, a žalovaný nemá na náhradu trov konania zákonný nárok.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.